

i alle lande kan lade sig gøre at nedbringe militærudgifterne, har de enkelte befolkninger dog her et sammenligningsgrundlag til at vurdere størrelsen af udgifter til henholdsvis militær og social udvikling.

Samtidig er der i princippet en gensidighed, som både stiller krav til bistandsyderne og bistandsmodtagerne, og det princip er sundt i et internationalt politisk samarbejds-klima. Det er baggrunden for, at vi har et stort ønske om, at 20:20-princippet vedtages i slutdokumentet på topmødet.

Som jeg tidligere har nævnt, har også arbejdsmarkedets parter påtaget sig et stort ansvar i udviklingen af Danmark som velfærdssamfund. De kollektive aftaler og opnåelse af overenskomster, der jo som bekendt også foregår i netop disse dage, ser jeg som en bekræftelse på, hvorledes andre end regeringer har ansvar og muligheder for at påvirke en social udvikling også andre steder end i Norden eller Europa.

ILO har allerede vedtaget en del konventioner, som en hel del lande ikke har ratificeret. Flere har måske fulgt tv's dokumentation af børnearbejde i Pakistan som eksempel på en konvention, der ikke efterlevs. Af andre konventioner kan nævnes den om organisations- og forhandlingsret, om slaveri og tvangsarbejde, om diskriminering og lige løn for lige arbejde. Ideen med konventionernes vedtagelse må jo være, at man også ratificerer dem og lever op til aftalerne i de enkelte lande. Vi har en opgave i at agitere for dette under topmødet.

I Socialdemokratiet tror vi på, at social udvikling godt kan finde sted samtidig med, at de nødvendige hensyn tages til miljøet. Netop ved at sammentænke miljø og beskæftigelse opstår flere job, ikke kun i udviklingslandene, men også i Danmark. Store ressourcer kan indvindes ved at gøre en social udvikling til en miljørigtig udvikling.

Flere elementer indgår allerede i topmødets slutdokument, og vi tager allerede en del initiativer selv i vores egen udviklingsbistand, der trækker i den rigtige retning. Mit ønske er, at Verdensbanken og IMF ville tage de samme hensyn til både miljøbæredygtig og social udvikling, som vi gør det i Danmark. Det bliver der forhåbentlig også lejlighed til at fremføre direkte over for dem under selve topmødet.

Der er med topmødet taget hul på en vigtig debat med mennesket i centrum. En af vores ambitioner under topmødet skal være at sikre, at denne debat kan fortsætte efter topmødets afslutning i København.

Det er på denne baggrund, ideen om at stifte en social kommission er opstået. Jeg vil her i dag gerne gøre mig til talsmand for en sådan kommission, der løbende kan måle og vurdere topmødevedtagelsernes gennemførelse. Den kunne for vores del gerne referere til ECOSOC, FN's økonomiske og sociale råd, eller andre af FN's eksisterende organer.

Der bliver brug for årlige statusredegørelser, bl.a. over fattigdommen i verden og efterlevelse af 20:20-princippet, hvis vi skal fastholde debatten om social og bæredygtig økonomisk udvikling i en verden med mennesket i centrum. Jeg vil derfor gerne opfordre regeringen til også at overveje, om vi fra dansk side kunne bidrage økonomisk til, at et sådant analysearbejde kan igangsættes efter topmødets afslutning i København.

Til sidst skal jeg så på vegne af Socialdemokratiet, Venstre, De Konservative, SF, Det Radikale Venstre og CD fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden

- »Idet Folketinget tager regeringens oplysninger om forberedelsen, gennemførelsen og opfølgningen af verdenstopmødet om social udvikling den 6.-12. marts 1995 til efterretning, opfordrer Folketinget regeringen til *at arbejde for*,
- at topmødet udbygger landenes internationale forpligtelser vedrørende 0,7 pct.-målsætningen, eftergivelse af udviklingslandenes gæld, menneskerettigheder, ligestilling, befolkningsspørgsmål og bæredygtig udvikling, som vedtaget i Agenda 21, samt tilskynder til at bringe den nationale lovgivning i overensstemmelse med konventioner og andre internationale aftaler,
 - at 20:20-princippet vedtages på topmødet, og at fattigdomsbekæmpelse bliver det grundlæggende princip i udviklingsbistanden, såvel bilateralt som multilateralt, herunder også i Verdensbanken og de regionale udviklingsbanker samt i udviklingslandene selv,
 - at der sker en effektiv og integreret opfølgning i FN-systemet af det sociale topmøde og de tidligere års FN-konferencer,
 - at FN løbende måler og vurderer verdens sociale udvikling i forhold til det sociale topmødes resultater samt
 - i februar 1996 at give Folketinget en redegørelse specielt om opfølgningen af det sociale topmøde.